

ASFALTIN TARİHÇESİ:

Asfalt, 5000 yıldan daha uzun süredir bilinen ve bu zaman içinde kendini kanıtlamış bir inşaat malzemesidir. İlk zamanlarda doğal depozitlerden elde edilen asfalt, geçirimsizliği sağlayan bir kaplama malzemesi ve harç olarak da kullanılırdı. Günümüzde asfalt halen geçirimsizliği sağlayan bir kaplama malzemesi olarak kullanılmaktadır. Asfaltlı yol inşaatının geçmişi en fazla 100 yıl öncesine dayanmaktadır, o zamanlarda asfalt, bağlayıcı kullanılmadan yapılan yüzey tabakası üzerinde seyreden araçların kaldırdığı tozu önlemek amacıyla kullanılmıştır. İlk asfalt karışım plenti 1920 ve 1930 yılları arasında alınmıştır.

Türkiye'de ilk asfalt uygulamaları Osmanlı döneminde başlamış ve penetrasyon-makadam kaplamaların yapımında Fransız'lardan destek alınmıştır.

Cumhuriyet döneminde, 1929'da başlayan asfalt kaplama yapımı, 1948'de ABD'den sağlanan Marshall Teknik yardımı ile yaygınlaştırılmış ve 1950'de Karayolları Genel Müdürlüğü-KGM'nin kurulması ile sürekli gelişim dönemi başlamıştır.

1950 yılında yaklaşık 9.500 km olan karayolu ağı, 01.01.2007 itibarıyla 64.196 km'ye ulaşmıştır. Aradan geçen zaman içinde Türkiye'de otomotiv endüstrisinin gelişmesiyle, karayoluyla yapılan yük ve yolcu taşımacılığı oranı her geçen gün artmış, ihtiyaçlara paralel olarak imkânlar ölçüsünde hedef ve politikalar değişmiştir.

70'li yılların sonunda çok şeritli ve bölünmüş yolların yapımına geçilmiştir. Bu yıllarda, KGM'nin de teşvikiyle, birçok müteahhit bitümlü sıcak karışım üretim ve uygulamasına yönelik makine parkları oluşturarak, aktivite alanlarına asfaltı da dâhil etmişlerdir. 1980'li yıllarda mevcut karayolu ağının standartlarının yükseltilmesi için rehabilitasyon projeleri uygulanmaya konmuş, Türkiye'de otoyol ağının geliştirilmesi çalışmalarına başlanmıştır. Yeni projeler ve otoyol hamlesi, Türk asfalt endüstrisinde önemli gelişime ve büyümeye neden olmuş, yeni teknolojilerin transferi, bilgili insan gücü, artan üretim ve makine parkıyla bugüne gelinmiştir.

2003 yılı istatistiklerine göre, ulaştırma modları arasında yük taşımacılığında %92, yolcu taşımacılığında ise % 95 payı olan karayolu ulaşımı, üretim yerinden tüketim mahalline aktarmasız ve hızlı taşıma yapılmasına uygun olması nedeniyle, günümüzde de diğer taşıma türlerine göre daha fazla tercih edilen bir ulaşım modu haline gelmiştir.

2000'li yıllarda, özellikle büyük bir sorun haline gelen trafik kazalarını azaltmak can ve mal güvenliğini sağlamak için karayolu ağının geometrik standartlarının yükseltilmesi amacıyla Hükümetin Acil Eylem Planı kapsamında yapımını planladığı 15.000 km'lik Bölünmüş Yolun 1. öncelikli 6000 km'lik kesiminin yapımına 2003 yılında başlanmıştır.

1 Ocak 2007 tarihi itibariyle %93'ü asfaltla kaplı olan 64.196 km uzunluğundaki karayolu ağımızın, %15'i belirli bir stabiliteye sahip olan bitümlü sıcak karışım (BSK) tabakalarıyla, % 78'i ise sadece yol yüzeyini kapatma özelliğine sahip bitümlü sathi kaplamayla inşa edilmiştir. Toplam yol ağının 2.431 km'si otoyol, 9.258 km'si bölünmüş devlet ve il yolu standardında olup, bölünmüş devlet ve il yollarının % 34'ü BSK tabakaları ile kaplıdır.